

Μετὰ Χριστόν.

τισι τῷ 1028. Καὶ τοῦτον φρονεθέντα δια-
δέχεται Μηχαὴλ ὁ Καταλλάκτης, τὴν πα-
τριδα Πηλοπαγῶν τῷ 1034, καὶ τοῦτον με-
τὰ 7 ἔτη Μηχαὴλ ὁ Καλαφάτης, ἀνεψιὸς ἐξ
ἀδελφῆς τοῦ Καταλλάκτου, καὶ πάλιν τοῦ-
τον ἐκπεσόντα, Θεοδώρα καὶ Ζωὴ, καὶ τελευ-
ταῖον Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος τῷ 1042.

1043.

Μηχαὴλ Α', ὁ Κηρουλάριος, μοναχὸς
πεπαιδευμένος, καὶ δοκαστήριος τῆς Ὀρθοδο-
ξιας ὑπέμαχος. Σβῶνται τούτου Συνοδικὰ
διατάγματα ἄλλα τε καὶ τὸ περὶ γάμων. Ὁ
Πατριάρχης Κηρουλάριος ἐπέθηκε τὴν κορυ-
νίδα εἰς τὸ κατὰ τῆς Πικτικῆς αἰρέσεως καὶ
τυρκικῆς ἀλίαντον τοῦ Φωτίου τρόπιον. Συ-
νελθούσας πληρεστάτην Σύνοδον ἐξ ἀπάσης
τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς καὶ Ἀπρωτολικῆς
Ἐκκλησίας, ἀπεκήρυξε τὴν Ἀστικὴν, ὡς ἁ-
θεράπευτα νοσήσαν, καὶ ἀμετανόητος ἐπιπέ-
νυσαν εἰς τὴν δυσπεβεστάτην τῶν θείων
δουγμάτων ἵατροσφῆν καὶ τὴν περὶ τὰς τε-
λευτῶν τῶν ὑπερφύων μυστηρίων φαιτῶν κλι-
ντικῶν καὶ τὰς λοιπὰς ἀντικανονικὰς καὶ
ἄνομοιτάτας παρανομίας Συγχρόνως πέμπου-
σι τρεῖς τὴν τότε Πάπαν Λέοντα τὸν Θ' ἐπέ-
σθαι ὅ,τε ἀποκαταίτω Κωνσταντῖνος ὁ Μο-
νομάχος καὶ ὁ Πατριάρχης Μηχαὴλ, ἰνα
καλοῦντες κείον ἀδελφικῶς ἀπὸ τῆς αἰρέ-
σεως εἰς τὴν πατρῴαν εὐσεβείαν. Ἀλλ' ἡ Πά-
πικς, διώξας τοὺς πρέσβεις, ἀπιστέλλει αὐ-
τοῖς ἰδίους αὐτοῦ τοποτηρητὰς, κειεύον τὴν
Ὀρθοδόξον Ἐκκλησίαν νὰ παραδελθῆ τῆς Πα-
τικῆς ἰούλης τὰ ἀνίνα θεοπύματα. Ἀπο-
ελλονται λοιπὸν ἐκ τοῦ Βυζαντίου οἱ ψευ-
δαπίστολοι οὗτοι, καὶ τέλος ἐνηφίσθη καὶ
πικτικῶς ἐξεφωνήθη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς
Ὀρθοδόξου ἡ ἀπικηρύξις τῆς Πικτικῆς Ἐκ-
κλησίας τῷ 1054. Οὕτω κατέπεσε πτώμα
βρυόταν ὁ στήλαι τὸν θάλλον αὐτῶ βου-
ληθεὶς ὑπερῶν τοῦ νεποῦ τῆς ἐκκλησίας
στερεώματός, καὶ τολεῖσας, ὡς ἄλλος Ἐω-
σφόρος, ἰνα γένηται ἄμιος τῷ ἠψίτω. Κα-
τηγόρουσιν οἱ Παπισταὶ τὸν ἀάδιον Φώτιον
καὶ τοὺς ἐρετζῆς πατριάρχας καὶ μὴ ἴστα τὸν
Κηρουλάριον, ὡς δῆθεν ἐνεργήσαντας τὸ σί-
σια τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ἀλλ' αἰτίας τοῦ
σίσιατος ὑπόχει αὐτοῖς ὁ σίσισης, ὁ ποδ-
τος ἀποσπισθεὶς καὶ ἀποσχιρτήσας ἐκ τοῦ ἑ-
νὸς σώματος τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν. Τίνας
ἐδοσαν εἰς τὸν Πάπαν τιμὰς ἀντικανονικὰς
καὶ κοσμικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐλπίδας μωλῆς
καὶ γέλοις μοναρχοκρατικῆς θεοκρατικῆς καὶ
πολιτικῆς. Τίνας ἐκαινοτόμησαν κῆθαιρέτως
εἰς τὸ βέπτικα, εἰς τὸ πῆδολον τῆς πί-
στως, εἰς ἄλλα διεφροσά ἄγγακτα καὶ ἔθι-
μα τῆς καθολικῆς, τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας;
Ὅμι βέβικα οἱ ἐκπαλαιφέντες εἰς τὸν ὀρ-
θοδόξον πιστοὶ, οἱ ἀποδοκιμαζόντες καὶ ἀπο-

Μετὰ Χριστόν.

κρούσαντες τὰς καινοτομίας ταύτας, ἀλλὰ οἱ
καινοτομήσαντες Παπισταὶ διὰ σκοποῦς, τὸ
εἶτι χεῖρον, ὑλικούς, ἀλαζονικούς, ἀνίερούς.
Αὐτοὶ ἄρα εἶναι οἱ ἀληθεῖς σχισματικοὶ καὶ
ἀπομερισμένοι, οἱ δὲ περὶ τὸν οἰκουμενικὸν
τοῦ Βυζαντίου θρόνον εἰσι προδολότατα γνή-
σια ὀρθοδόξα τέκνα τῆς καθολικῆς τοῦ Χρι-
στοῦ ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου τούτου ἀποθανόντα
τὸν Κωνσταντῖνον τὸν μονομάχον διαδέχε-
ται Μηχαὴλ ὁ Στρατιωτικὸς τὸ ἐπώνυ-
μον τῷ 1056. Τούτου δὲ μετ' ὀλίγον ἀποβλή-
θέντος, ὡς ἀναξίου καὶ μισητοῦ, ἀναγορεύε-
ται αὐτοκράτωρ Ἰσαάκιος ὁ Κομνηνός, ὅς τις
κατ' ἀρχὰς μὲν ἐτίμα τὸν Κηρουλάριον, ἐπει-
τα παροξυνθεὶς κατ' αὐτοῦ καὶ ὑποπτευόμενος
ἐξώρισεν αὐτόν. Τίνας τῶν Παπιστῶν προ-
βάλλουσι τὸν Κηρουλάριον τοῦτον ὡς ἐρα-
στὴν πολιτικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ παράδειγ-
μα τοῦ Ρώμης ἐπισκόπου, ἀγνωσύντες ἢ λη-
σμονοῦντες, ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ ὀρθοδόξος Ἐκκλη-
σία δεν εἶχεν οὐδέποτε ἀνταρτικούς καὶ φι-
λοπολέμους τοὺς ἑαυτῆς πατριάρχας, τιμῶ-
σα πάντοτε τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, καὶ μό-
νον φιλᾶττουσα πιστῶς καὶ διὰ παντός τὰ
ἑαυτῆς πνευματικὰ δικαιώματα κατὰ
τῶν ἀπαραδέκτων ἐπεμβάσεων τῆς πολιτικῆς
ἐξουσίας.

[Κατόπιν]

Αἰομεῖον, Αἰθολοεῖον, Γλυπτεῖον ἐν Πάρῳ.

Οὐδεὶς τῶν φιλοσόφων, ὁμογενῶν ἢ ξένων, ἀγνοεῖ
τὰ Πάρια μάρμαρα, φημιζόμενα κατὰ τοὺς παλαιούς χρό-
νους διὰ τὸ λευκότατον χρῶμα, τὴν στερεότητα καὶ τὴν
διφάνειαν. Εἰς αὐτῶν οἱ παλαιοὶ ἐκαμον ἀγάλματα,
προτομαίς, ἀνάγλυφα καὶ ἄλλα διάφορα ἔργα τῆς
γλυπτικῆς ἢ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἢ ἄλλης χρήσεως, ἐκ
τῶν ὁποίων τινα ἐισεσώθησαν μέχρις ἡμῶν. Ἐκ τῶν μαρ-
μάρων αὐτῶν ἐκαλλωπίσθη προ, τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ σωζο-
μενὴ εὐρυχωροτάτῃ ἐκκλησία, ἢ λεγομένη Ἐκκατονο-
κυλιανὴ ἐν Παροικίᾳ, πρωτεύουσα τῆς νήσου Πάρου,
κείρον Βυζαντινὸν ἀξιοθέτω. Ἡ θέσις τοῦ παλαιοῦ με-
γάλου Διομαεῖου εἶναι πλησίον τῆς Παροικίας, ἀπέχου-
σα ὡς 1¼ τῆς ὥρας ἤτοι 15-20 λεπτά ἀπὸ τὴν θά-
λασσαν.

Ὁ κύριος Κλεάνθης, τὴν πατριδα Θεσσαλός, Ὀλύμ-
πιος, κἀτοικος ὁδὲ καὶ κτηματίας Ἀθηνῶν, γνωστὸς ἀρ-
χιτέκτων ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων τοῦ ἔθνους συμφωνήσας
πρότικων ἐτῶν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπε-
χείρησε ἢ ἀνέειξ τὸ Διομαεῖον τοῦτο, οὐ μόνον διὰ τὸ
ἴδιον ἔργον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ γενικὸν τῆς ἐθνικῆς βιομη-
χανίας, ὡδὲ διὰ μίνην τὴν λιθοτομίαν καὶ λιθοξείαν,

αλλά και διά τὴν γλυπτικὴν, διδόνοντες ἄσπλην σπουδαίαν εἰς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος τεχνίτας καὶ ἰδίως τοὺς πλοσίον νεαυτάς, ἵνα γυμνασθῶσιν εἰς τὰς ὡραίαις ταύταις τέχνας, ὅτις πρὸς αὐτὰς ἐκ φύσεως ἐπιτηδεύονται καὶ ἔχοντες χρείαν τῆς ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὠφελείας, ὡς νεοῖται πλὴν παρὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Ἐδαπανησε λοιπὸν ὁ κύριος Κλεάνθης πολλὰ χρήματα εἰς τὴν ἀνακαινίσιν αὐτοῦ τοῦ περιφήμου Λατομείου, ἐδιόρθωσε τὴν ἀπ' αὐτοῦ μέχρι τῆς θαλάσσης ὁδὸν διὰ τὴν εὐκόλον μετακόρισιν τῶν μαρμάρων, καὶ κατέστησε πολλοὺς ἐργάτας καὶ τεχνίτας ἐκ Τήνου, Πάρου καὶ ἄλλων κήσων, τοὺς μὲν ὡς λατόμους, τοὺς δὲ ὡς λιθοξόους, τινὰς δὲ ὡς γλύπτας, τὸν ὅλον ἀριθμὸν ὡς 100.

Ἰδόμεν εἰκόνα τινὰ ἐκ τοιοῦτου μαρμάρου ἀνάγλυφον, εἰργασμένην θαυμαστῶς ὑπὸ μειρακίου 17 ἐτῶν. Ὁ κύριος Κλεάνθης ἔχει ἤδη πολλὰς παραγγελίας νέας μαρμάρων ἀγλύφων καὶ γλυπτῶν ἐκ Βυζαντίου καὶ Ἰωσσίας καὶ καὶ ἀλλοῦθεν. Πρῶτος μεταξὺ τῶν Βυζαντινῶν ἐζήτησεν αὐτὰ φιλοκάλως διὰ τὸ παλάτιον τοῦ ὀνὸν ἐνδοξοῦς πρωθυπουργοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους Ρεσίτ πασσᾶς, ἰδὼν καὶ θαμάσας τὴν καλλονὴν τῶν παρίων μαρμάρων καὶ τὴν εἰρημένην γλυφὴν.

Εὐκατὸν ἂν ὁ κύριος Κλεάνθης ἐπιμελούμενος τὴν ἀποκατάστασιν καὶ πρόσδον τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἡ ὁποία ἤδη ἐγνωστοποιήθη καὶ ἐσυστήθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑλλάδος, δώσῃ τὴν πρέπουσαν προσοχὴν καὶ εἰς τὴν καλὴν ἀνακαινίσιν τῆς λατομικῆς, λιθοξοικῆς καὶ γλυπτικῆς ὀνοματολογίας, ἐπειδὴ ὁ κατὰ πάσας τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας προσφυὲς σχηματισμὸς τῆς ἐθνικῆς γλώσσης εἶναι σπουδαιότατον μέλημα καὶ τοῦτο παρὰ τοῖς εὐφρονοῦσι τῶν ὁμογενῶν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὸ παράδειγμα τῶν μεγιστάνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως θέλουσιν ἀκολουθήσει κατ' ὀλίγον καὶ ἄλλοι κάτοικοι τῆς ἐπικρατείας ταύτης, διδόντες ὁμοίως παραγγελίας εἰς τὴν Πάρου, ἐπειδὴ τὰ ἀξιόλογα ταῦτα μάρμαρα, ἀποκαλυφθέντα ἐκ νέου εἰς τὸν κόσμον, γίνονται τοῦ λοιποῦ ἀναγκαῖα κοσμήματα τῶν πλουσίων καὶ κομψῶν οἰκιῶν, ζηλωτὰ παρὰ τοῖς φιλοκάλους καὶ φιλαρχαίους οἰκοδεσπόταις καὶ ταῖς οἰκοδεσποίαις παντὸς τόπου.

Ὁ κύριος Κλεάνθης προτίθεται ἔτι νὰ ἐτοιμάσῃ εἰς τὸ κατάστημά του, περὶ εὐ ὁ λόγος, προτομάς καὶ ἀνάγλυφα τῶν ἐνδοξῶν ἀνδρῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

ΠΟΝΗΡΙΑ ΤΡΕΛΛΟΥ.

Κατὰ τὸ 1823 συνέβη ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἀκόλουθον, ἀποδεικνύον ὅτι καὶ οἱ νομιζόμενοι παράφρονες ἔχουσιν ἐνίοτε πολλὴν κρίσιν καὶ περίσκεψιν.

Πολιτοφύλαξ τις παρέλαβε τρελλὸν τινα διὰ νὰ τὸν μεταφέρει εἰς τὸ φρενοκομεῖον τῆς Λαγκαστρίας, κατ' ἀπόφασιν δικαστικὴν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ δύο δικαστῶν,

Ὁι συγγενεῖς τοῦ τρελλοῦ, ὄντες εὐκατάστατοι, ἐμίσθωσαν ἄμαξαν διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ, χωρὶς ὅμως νὰ φανερώσῃσι τὸν πραγματικὸν σκοπὸν, ἀλλὰ μόνον, ὅτι ἐπρεπε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Λαγκαστρίαν δι' ἀπλήρη διασκεδάσιν, καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθῃ. Ἀλλὰ καθ' ἑθὼν ἀπὸ διαφόρων περιστάσεων καὶ κινήματων τοῦ φύλακος, ὑπενόησεν ὁ τρελλός, ὅτι τὸ ταξιδεῖόν του δὲν ἀπέβλεπεν εἰς διασκεδάσιν, ἀλλ' ἄλλο τι, — ἴσως εἰς περιορισμὸν αὐτοῦ —, διότι ἐγνώριζεν ἤδη, ὅτι συνήθως τοὺς τρελλοὺς μετέφερον εἰς Λαγκαστρίαν. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἀπέκρυψε τὰς ὑπονοίας του, προσποιούμενος μάλιστα, ὅτι εὐχαριστεῖτο ἀπὸ τὸ ταξιδεῖον τοῦτο. Ἐφθασαν λοιπὸν εἰς Λαγκαστρίαν περὶ λυγρῶν ἀγᾶς, καὶ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν ἦτο καιρὸς νὰ ἀπαχθῇ ἀμέσως τότε εἰς τὸ φρενοκομεῖον, κατέλυσαν εἰς ξενοδοχεῖον. Ἀλλ' ὁ τρελλός περὶ τὸ μεσονύκτιον ἤρπυσε μετὰ πολλῆς καὶ ἀπιστεῦτου ἐπιτηδειότητος τὰ θυλάκια τοῦ φύλακος του, καὶ εὐρὸν κατὰ τύχην τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ περιορισμοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ φρενοκομείῳ, ἐπληροφόρηθη καλῶς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὑπονοιών του. Μιστὰ τῆς πονηρίας λοιπὸν ἐκείνης, ἣτις συχνάκις χαρακτηρίζει τοὺς τρελλοὺς, πολὺ πρῶτ', ἐνῷ ἀκέραι ἐκοιμάτο ὁ φύλαξ, μετέβη κρυφίως εἰς τὸ αὐτὸ φρενοκομεῖον καὶ ζητήσας τὸν ἐπιστάτην, ἀνέφερε μετὰ πολλῆς ἀδιαφορίας, ἀλλὰ καὶ σπουδαιότητος, ὅτι φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τρελλὸν τινα, τὸν ὁποῖον εἶναι ἐμπειπιστευμένος νὰ παραδώσῃ ἐκεῖ, παρακαλέσας συγγρονῶς νὰ δεξιῶσι πολλὴν ἀυστηρότητα πρὸς ἐκεῖνον. Ἐπρόσθεσε δὲ, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος τρελλός ἔχει ἀλλοκοτὸν τι εἶδος μανίας, ὅτι δηλαδὴ συνειθίζει νὰ ὀνομάζῃ ἄλλους τρελλοὺς, καὶ ὅτι κατ' ἀρχὰς δεικνύει μὲν, ὅτι ἠγιάζει τὸν νοῦν, ἀλλ' εἰς ὥρας τινὰς ἐμβαλλει φωνὰς ἄγριαις, ἀντιτάτων πολλὴν εἶναι, πολλὰκις δὲ καὶ κακοποιῶν, ἐν οἷς ἐπιστάται ἀμέσως δὲν τὸν ἀναγκάσσει νὰ περισταλῇ διὰ μαστιγώσεων. Ταῦτα δὲ εἰπὼν ἐπέδειξε καὶ τὴν διαταγὴν τῶν δικαστῶν, καὶ λαβὼν τὴν καταφατικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐπιστάτου, ἐπανήλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου εὗρε τὸν φύλακα εἰσεῖτι καιμῶμενον. Τὸν ἐξυπνίζει τότε καὶ τὸν λέγει. —

Ὁκνηρὲ, διατί κοιμᾶσαι τόσον πολὺ; ἐγὼ ταύτην τὴν στιγμήν ἐπέστρεψα ἀπὸ πολλῶ μακρῶν περιπάτων, καὶ ἤλπιζα νὰ σ' εἶρω ἐξυπνον.

— Τῷ ὄντι; ἀποκρίνεται ὁ Πολιτοφύλαξ. Πολὺ ἐπεθύμουν καὶ ἐγὼ νὰ κάμω τὸ αὐτὸ, καὶ ἂν θέλῃς, ἐξέλθωμεν ὁμοῦ.

Τοῦτο ἐπερίμενε καὶ ὁ τρελλός, καὶ ἀμέσως ἐξῆλθεν καὶ οἱ δύο, χωροῦντες πρὸς τὸ φρενοκομεῖον, ἐπίτηδες ἐκείσε ὀδηγούτος τοῦ πολιτοφύλακος διὰ νὰ καθίσῃ εἰς αὐτὸ τὸν τρελλόν του, χωρὶς ὅμως νὰ ἐνθυμηθῇ διὰ νὰ ζητήσῃ ἂν κατεῖχε τὴν διαταγὴν. Ἐνῷ δὲ ἐπλησίασαν, ὁ τρελλός σταθεῖς ἔμπροσθεν τοῦ φρενοκομείου, ἐξεφώνησεν ὑπὸ προσποιητῷ θαυμασμοῦ.

— Ὡ, τί ὠραῖον οἰκοδόμημα τοῦτο.

— Ναί, εἶπεν ὁ πολιτοφύλαξ, καὶ ἂν θέλῃς εἰσελθωμεν διὰ νὰ θεωρήσωμεν καὶ τὸ ἐσωτερικόν του.

— Θέλω πολὺ, εἶπεν ὁ τρελλός, καὶ εἰσελθωμεν.

Ἐσυρε λοιπὸν τὸν συνήθη κώδωνα ὁ Πολιτοφύλαξ, καὶ ἀμέσως ἐπαρουσιάσθη ὁ ἐπιστάτης ἐκεῖνος, πρὸς πᾶν ὁποῖον εἶχεν ὀμιλήσει ἰδίᾳ ὁ τρελλός, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τριῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κατα-